

Úloha III.2 ... bungee

3 body; průměr 1,76; řešilo 85 studentů

Jirka s Kátou si chtějí vyzkoušet bungee-jumping. Na skok z výšky $h = 100$ m mají dokonale pružné lano o délce $l = 40$ m, které je kalibrováno tak, že když s ním skočí Káťa o hmotnosti $m_K = 50$ kg, zastaví se ve výšce $h_K = 16$ m nad zemí. Může toto lano bezpečně použít Jirka s hmotností $m_J = 80$ kg? Odpor vzduchu a výšku Káti a Jirky zanedbejte.

Jirkův pokoj na kolejkách se nachází inspirativně vysoko.

V úloze nás zajímá pouze počáteční a finální stav, bude tedy výhodné použít výpočet pomocí energií. Konkrétně nás bude zajímat potenciální tíhová energie E_g a potenciální energie pružnosti E_p nataženého lana – jelikož v nejvyšším i v nejnižším bodě dráhy bude rychlost pádu nulová, bude v těchto bodech nulová i kinetická energie E_k . Přitom se nám vyplatí položit nulovou hladinu E_p do výšky $h = 100$ m, nikoli do výšky nulové, jak by se mohlo zdát. Uvažme nyní člověka o hmotnosti m , jenž se po seskoku s lanem ze zadání (o neznámé tuhosti k) zastaví ve výšce h_0 nad zemí. Jeho celková energie se nebude měnit, a protože ve výšce h nad terénem jsou hodnoty všech typů energie rovny nule, musí obecně platit

$$E_p + E_g + E_k = 0. \quad (1)$$

Ve výšce h_0 nad zemí je pak jeho tíhová potenciální energie rovna

$$E_g = m(h_0 - h)g, \quad (2)$$

a jak je vidět, pro $h_0 < h$ bude tato energie záporná. Energie pružnosti lana v této výšce je pak

$$E_p = \frac{1}{2}k(h - h_0 - l)^2. \quad (3)$$

Rovnice (3) vychází z obecného vztahu pro potenciální energii pružiny $E_p = ky^2/2$, přičemž si musíme uvědomit, že než se lano začne napínat, uletí padající člověk l metrů, a výchylka y je proto o l menší než rozdíl h_0 a h .

Zajímá nás výška nad terénem, ve které se zastaví Jirka – označíme ji h_J . Dosazením rovnic (2) a (3) do rovnice (1) a uvážením skutečnosti, že Jirkova kinetická energie je ve výšce h_J nulová, dostaneme rovnici

$$m_J(h_J - h)g + \frac{1}{2}k(h - h_J - l)^2 = 0. \quad (4)$$

Roznásobením závorek převedeme rovnici do tvaru normované kvadratické rovnice s neznámou h_J , tedy

$$\frac{1}{2}kh_J^2 + h_J(m_Jg - k(h - l)) - m_Jhg + \frac{1}{2}k(h - l)^2 = 0. \quad (5)$$

U této rovnice nám bohužel žádný trik nepomůže, výsledek proto budeme muset zjistit pomocí diskriminantu. Jeho hodnota je

$$D = (m_Jg - k(h - l))^2 + 2km_Jhg - k^2(h - l)^2 = m_Jg(m_Jg + 2kl) \quad (6)$$

a s použitím tohoto výsledku již hodnotu h_J získáme jednoduše jako

$$h_{J1,2} = \frac{k(h - l) - m_Jg \pm \sqrt{m_Jg(m_Jg + 2kl)}}{k}. \quad (7)$$

Stále však neznáme tuhost lana k . Tu můžeme zjistit díky tomu, že známe všechny ostatní údaje (včetně h_K) pro Kátin skok. Sestavíme rovnici vycházející ze vztahu (4), do nějž pouze dosadíme informace týkající se Káti, a vyjádříme k . Dostaneme

$$k = \frac{2m_K g (h - h_K)}{(h - h_K - l)^2}. \quad (8)$$

Po dosazení do (7) nám vyjdou dva různé výsledky, a to $h_{J1} = 84,16$ m a $h_{J2} = -1,04$ m. První výsledek vychází z toho, že v našem matematickém popisu problému je lano interpretováno jako dokonalá pružina nulové délky upevněná ve výšce $h - l$ nad zemí. V tomto případě tedy Jirka „sedí na stlačené pružině“, což však nedává z hlediska popisu seskoku smysl. Správným výsledkem je proto pouze $h_{J2} = -1,04$ m, což znamená, že Jirka by se zastavil asi 1 m *pod* zemí. Pokud tedy Jirka nechce, aby byl tento seskok jeho posledním, měl by použít jiné lano než Káta.

Jiří Blaha
jirka.b@fykos.cz

Fyzikální korespondenční seminář je organizován studenty MFF UK. Je zastřešen Oddělením propagace a mediální komunikace MFF UK a podporován Ústavem teoretické fyziky MFF UK, jeho zaměstnanci a Jednotou českých matematiků a fyziků.

Toto dílo je šířeno pod licencí Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
Pro zobrazení kopie této licence navštivte <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>.